

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Kozłowska-Czabańska
Protokolant:	sekr. sądowy Aneta Rapacka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2017 r. w Warszawie

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

o wysokość emerytury i ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W.

z dnia 26 listopada 2015r., znak: (...)

z dnia 30 listopada 2015r., znak: (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 26 listopada 2015 roku w ten sposób, iż do podstawy wymiaru kapitału początkowego w roku 1978 dolicza nagrody w wysokości 6.470 zł (sześć tysięcy czterysta siedemdziesiąt złotych) oraz premie za rok 1978 w wysokości 635 zł (sześćset trzydzieści pięć złotych), do roku 1977 dolicza premie w wysokości 635 zł (sześćset trzydzieści pięć złotych), dolicza do okresów składkowych okres zatrudnienia od 16 sierpnia 1972 roku do 26 września 1972 roku,
- zmienia decyzję z dnia 30 listopada 2015 roku w ten sposób, iż zgodnie z punktem 1 zmieni się kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego i taką kwotę należy przyjąć do podstawy prawidłowego obliczenia wysokości świadczenia emerytalnego,
- w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 listopada 2015 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, (...) w W., ustalił kapitał początkowy dla ubezpieczonego J. B.. Organ rentowy w treści decyzji wskazał, że wartość kapitału początkowego wynosi 121.995,39 zł. (decyzja z dnia 26 listopada 2015 roku, k. 67 tom I a.e.)

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 12 stycznia 2016 roku J. B.. Podniósł on, że organ rentowy ustalając kapitał początkowy pominął udokumentowane kartą wynagrodzeń z pełną ewidencją płac nagrody w wysokości 5104

zł, 1276 zł oraz 90 zł, wynagrodzenie za posiedzenie komisji w wysokości 228 zł, premie za lata 1977 i 1978 w wysokości 1270 zł. Zdaniem odwołującego pominięcie w/w dochodów w sposób rażący obniża podstawę należnej mu emerytury. (odwołanie z dnia 12 stycznia 2016 roku, k. 2 a.s.)

Decyzją z dnia 30 listopada 2015 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. przyznał J. B. emeryturę od 28 listopada 2015 roku. Organ rentowy wskazał, że kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 50 872,45 zł; kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego – 399 686,34 zł; średnie dalsze trwanie życia – 211,40 miesięcy; wyliczona kwota emerytury – 2 254,43, zł; wysokość świadczenia do wypłaty – 1 866,53 zł miesięcznie. (decyzja z dnia 30 listopada 2015 roku, k. 19 tom I a.e.)

Odwołanie od decyzji z dnia 30 listopada 2015 roku złożył w dniu 12 stycznia 2016 roku J. B.. Ubezpieczony podniósł, że kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego została zaniżona z uwagi na niewłaściwe naliczenie kapitału początkowego co zostało przez niego zakwestionowane w odwołaniu od decyzji z dnia 26 listopada 2015 roku. Ponadto odwołujący wskazał, iż kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie nie obejmuje w całości wszystkich składników – między innymi całości środków zgromadzonych w OFE. (odwołanie z dnia 12 stycznia 2016 roku, k. 3 a.s.)

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 11 lutego 2016 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z dnia 26 listopada 2015 roku oraz decyzji z dnia 30 listopada 2015 roku. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, iż nie uwzględnił do podstawy wymiaru kapitału początkowego za rok 1978 nagród w wysokości 5104 zł, 1276 zł i 90 zł. Organ rentowy uznał, iż w/w kwoty (widniejące w prawym górnym rogu karty wynagrodzeń za rok 1978) nie stanowiły zmiennego składnika wynagrodzenia za rok 1978, tylko stanowią górne granice wysokości nagród, które mogły przysługiwać ubezpieczonemu. Organ rentowy wskazał ponadto, iż wynagrodzenie za posiedzenie komisji w roku 1978 nie wchodziło do podstawy wymiaru składki. Natomiast zdaniem organu rentowego premie za rok 1977 i 1978 z uwagi na ich wskazanie na karcie wynagrodzeń w łącznej kwocie nie podlegały uwzględnieniu w podstawie wymiaru kapitału początkowego. Nadto organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony w swoim odwołaniu nie wskazał dokładnie jakie kwoty z OFE nie zostały zewidencjonowane na subkoncie. (odpowiedź na odwołanie z dnia 11 lutego 2016 roku, k. 4 a.s.)

Odwołujący w piśmie procesowy z dnia 14 marca 2016 roku wniósł o uwzględnienie przy ustalaniu kapitału początkowego wynagrodzenia w kwocie 12 000 zł za projekt wynalazczy (pismo procesowe z dnia 14 marca 2016 rok, k. 7 a.s.). W piśmie z dnia 25 października 2016 roku odwołujący wniósł również o uwzględnienie okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w M. od 16 sierpnia 1972 roku do 26 września 1972 roku oraz o doliczenie do lipca 1976 roku, grudnia 1976 roku oraz lutego 1978 roku pełnego wynagrodzenia (nieumniejszonego o pobierane zasiłki chorobowe). (pismo procesowe z dnia 25 października 2016 roku, k. 37 a.s.)

Do zamknięcia rozprawy w dniu 6 kwietnia 2017 roku strony co do zasady wywodziły jak dotychczas. (protokół z rozprawy z dnia 6 kwietnia 2017 roku, k. 49 a.s.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. B. (urodzony w dniu (...)) w dniu 9 lutego 2015 roku wniósł o ustalenie kapitału początkowego (wniosek z dnia 9 lutego 2015 roku, k. 1 – 3 tom I a.e.)

Decyzją z dnia 5 maja 2015 roku organ rentowy ustalił kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 119 006,69 zł. Podstawę wymiaru kapitału początkowego organ rentowy określił na kwotę 919,57 zł. (decyzja z dnia 5 maja 2015 roku, k. 45 - 47 tom I a.e.)

Odnosząc się do wydanej przez organ rentowy decyzji z dnia 5 maja 2015 roku, pismem z dnia 10 sierpnia 2015 roku ubezpieczony J. B. wniósł o wskazanie jakie kwoty organ rentowy zaliczył ustalając wysokość kapitału początkowego oraz wyjaśnienie sposobu obliczenia okresów składkowych jak i średniego dalszego trwania życia. (pismo z dnia 10 sierpnia 2015 roku, k. 51 tom I a.e.)

Pismem z dnia 30 września 2015 roku organ rentowy wskazał, iż podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w następujących kwotach: rok 1976 – 79 439 zł (lista płac), rok 1978 – 76 434 zł (lista płac) + 6 000 zł (prowadzenie działalności gospodarczej) = 82 434 zł. Organ rentowy wskazał, iż do stażu pracy zostały przyjęte okresy:

- od 1 października 1969 roku do 30 września 1974 roku – 5 lat
- od 6 maja 1975 roku do 31 października 1978 roku – 3 lata, 5 miesięcy, 26 dni
- od 1 listopada 1978 roku do 31 marca 1990 roku – 11 lat, 5 miesięcy
- od dnia 1 maja 1990 roku do 7 sierpnia 1992 roku – 2 lata, 3 miesiące, 7 dni
- od 22 sierpnia 1992 roku do 31 grudnia 1998 roku – 6 lat, 4 miesiące, 10 dni

Razem tj. 23 lata, 6 miesięcy i 13 dni okresów składkowych oraz 5 lat okresów nieskładkowych. (pismo z dnia 30 września 2015 roku, k. 53 – 54 tom I a.e.)

Wnioskiem z dnia 28 października 2015 roku ubezpieczony wystąpił do organu rentowego o przyznanie emerytury. Do wniosku odwołujący załączył informację o okresach składkowych i nieskładkowych (wniosek o emeryturę k. 1 – 11 tom I a.e.)

W związku z powyższym organ rentowy decyzją z dnia 26 listopada 2015 roku, znak: (...), ponownie ustalił dla ubezpieczonego kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku. Organ rentowy wskazał, iż wysokość kapitału wynosi 121 995,39 zł (decyzja z dnia 26 listopada 2015 roku, k. 67 tom I a.e.). Organ rentowy ponownie ustalając wartość kapitału początkowego za podstawę wymiaru składki przyjął kwotę 961,57 zł. Okresy składkowe organ rentowy określił na 23 lata, 6 miesięcy i 13 dni, a nieskładkowe na 5 lat. Średnie dalsze trwanie życia organ rentowy przyjął na 209 miesięcy. (ustalenie wartości kapitału początkowego, k. 65 tom I a.r.)

Decyzją z dnia 30 listopada 2015 roku, znak: (...), organ rentowy ustalił wysokość świadczenia emerytalnego i podjął jego wypłatę od 28 listopada 2015 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W treści w/w decyzji organ rentowy wskazał, że kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 399 686,34 zł; średnie dalsze trwanie życia – 211,40 miesięcy; wyliczona kwota emerytury – 2 254,43 zł; wysokość świadczenia do wypłaty – 1 866,53 zł miesięcznie. (decyzja z dnia 30 listopada 2015 roku, k. 19 tom I a.e.)

W dniu 12 stycznia 2016 roku ubezpieczony J. B. złożył odwołanie od decyzji z dnia 26 listopada 2015 roku oraz z dnia 30 listopada 2015 roku co zainicjowało niniejsze postępowanie sądowe.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy, w tym dołączonych do akt sprawy akt ubezpieczeniowych oraz na podstawie zeznań odwołującego złożonych w charakterze strony.

Ponadto dowody w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają.

W niniejszej sprawie strony postępowania co do zasady nie kwestionowały materiału dowodowego co potwierdza jego wysoki walor dowodowy i bezsporny charakter.

Strony w toku sprawy nie zgłaszały jakichkolwiek uwag i zastrzeżeń i w związku z tym Sąd uznał zgromadzony materiał za dostateczny do wydania orzeczenia w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) w W. z dnia 26 listopada 2015 roku, znak: (...) oraz od decyzji z dnia 30 listopada 2015 roku, znak: (...) zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie ubezpieczonego dotyczyło zaliczenia do kapitału początkowego nagród w wysokości 5104 zł, 1276 zł oraz 90 zł, wynagrodzenia za posiedzenie komisji w wysokości 228 zł, premii za lata 1977 i 1978 w wysokości 1270 zł, wynagrodzenia za projekt wynalazczy w wysokości 12 000 zł, okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w M. od 16 sierpnia 1972 roku do 26 września 1972 roku oraz zaliczenia do lipca 1976 roku, grudnia 1976 roku oraz lutego 1978 roku pełnego wynagrodzenia (nieumniejszonego o zasiłki chorobowe).

Sąd zważył, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887, dalej: ustawa emerytalna) - kapitał początkowy ma być odtworzeniem kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, opłaconych przed dniem 1 stycznia 1999 roku. Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury zostały określone w art. 15 ustawy emerytalnej, a wysokość kapitału początkowego, zależy od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych, podstawy wymiaru świadczenia, współczynnika określonego przez proporcję wieku ubezpieczonego i ustawowo określonego wieku emerytalnego oraz stażu. Natomiast do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia uwzględnia się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z okresu ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę lub z dowolnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku. W przypadku nieudowodnienia okresów składkowych i nieskładkowych, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Dokumentem potwierdzającym wysokość wynagrodzenia jest zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, wystawione przez pracodawcę lub prawnego następcę pracodawcy na druku ZUS RP-7, ale również legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca odpowiednie wpisy o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia dokonane przez pracodawcę lub następcę prawnego. Ustalenie kapitału początkowego następuje poprzez obliczenie hipotetycznej emerytury, jaką ubezpieczony otrzymałby w dniu 1 stycznia 1999 roku, tj. w dniu wejścia w życie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a następnie pomnożenie tej kwoty przez średnie dalsze trwanie życia osób ustalone na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z art. 175 ust. 1 ustawy emerytalnej, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w tej ustawie, co w szczególności dotyczy katalogu środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu ubezpieczonego, jak i wysokości przychodów. Sąd zważył, że niektórzy ubezpieczeni mają problemy z dostarczeniem dokumentacji spełniającej rygorystyczne wymogi formalne i w konsekwencji nie są w stanie udowodnić okoliczności faktycznego polegania ubezpieczeniu, czy też wysokości przychodów. W dacie wydania przez organ rentowy spornej decyzji możliwość dowodzenia była ograniczona rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) – które zmieniło rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49 ze zm.). Zgodnie z obowiązującym § 22 ust 1 i ust.2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa; legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, **umowa o pracę**, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Rzeczą sądu w sprawach o wysokość emerytury jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób nie budzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości i co do odprowadzonych od

nich składek na ubezpieczenie społeczne. Nie można natomiast przyjmować wysokości wynagrodzenia opartego wyłącznie na przypuszczeniach, czy też twierdzeniach ubezpieczonego, jak też dowodach niejasnych. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalanie wynagrodzeń w sposób przybliżony lub prawdopodobny. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 19 października 2016 roku, sygn. akt III AUa 2185/15, LEX nr 2152862)

Wyjątek od tej powyższej zasady przewidziany został w § 28 ust. 1 rozporządzenia, w myśl którego środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczony za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy całkowicie niesłusznie nie uwzględnił przy ustalaniu kapitału początkowego dla odwołującego kwot nagród w wysokości 5104 zł, 1276 zł i 90 zł. W/w kwoty wyraźnie zostały umieszczone w karcie wynagrodzenie odwołującego w rubryce nagrody (k. 22 tom I a.e.). Skoro organ rentowy uwzględnił przy obliczaniu kapitału początkowego pozostałe dane znajdujące się w karcie wynagrodzeń nie było żadnych podstaw aby kwestionować wskazane w niej nagrody za rok 1978. Podobnie zdaniem Sądu kształtuje się kwestia premii za rok 1977 oraz 1978 w łącznej wysokości 1270 zł. Została bowiem wyraźnie określona jako premia za w/w lata w karcie wynagrodzenia za rok 1979 (k. 25 tom I a.e.). Dzieląc zatem premię w wysokości 1270 zł przez dwa lata, za które przysługiwała Sąd przyjął, iż przy ustalaniu kapitału początkowego do roku 1977 i do roku 1978 należy doliczyć kwoty po 635 zł.

Ponadto Sąd doliczył do okresów składkowych ubezpieczonego okres zatrudnienia w Zakładach (...) w M. od 16 sierpnia 1972 roku do 26 września 1972 roku. W ocenie Sądu brak było podstaw do nieuwzględnienia przez organ rentowy w/w okresu. Z załączonej do akt rentowych umowy o pracę (k. 9 – 10 tom I a.e.) jednoznacznie wynika, iż odwołujący został zatrudniony na czas określony na stanowisku wędliniarza.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło zatem ustalić w sposób pewny, że do podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego w roku 1978 należało zaliczyć nagrody w łącznej wysokości 6 470 zł oraz premie za rok 1978 w wysokości 635 zł, a do podstawy wymiaru kapitału początkowego w roku 1977 należało doliczyć premię w wysokości 635 zł, a także doliczyć okres zatrudnienia od 16 sierpnia 1972 roku do 26 września 1972 roku do okresów składkowych.

Sąd uznał natomiast, iż żądanie odwołującego w zakresie zaliczenia do podstawy wymiaru kapitału początkowego wynagrodzenia w pełnej wysokości, nie pomniejszonej o zasiłek chorobowy za lipiec 1976 roku, grudzień 1976 roku oraz luty 1978 roku nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i jako takie podlegało oddaleniu. Z kart wynagrodzeń wynika, iż w lipcu i grudniu 1976 rok oraz w lutym 1978 rok odwołującemu wypłacono niższe wynagrodzenie. W rubrykach „Godziny” (k. 19, 22 tom I a.e.) wskazane zostały pewne daty, jednak trudno z tego wywodzić, iż wówczas odwołujący rzeczywiście przebywał na zwolnieniu lekarskim, a nie na przykład na urlopie bezpłatnym. W ocenie Sąd same twierdzenia odwołującego w tym zakresie nie są wystarczające, a jak już zostało wskazane powyżej sąd w postępowaniach z ubezpieczeń społecznych nie może orzekać w oparciu o domniemania, tylko w oparciu fakty wynikające m.in. z dokumentów.

Nie zasługiwało również na aprobatę żądanie odwołującego dotyczące zaliczenia do podstawy wymiaru kapitału początkowego kwoty wypłaconej mu za posiedzenie komisji. Organ rentowy zasadnie wskazał, iż zgodnie z przepisami ustawy emerytalnej jaki i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1985 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent kwota wypłacona za uczestniczenie w posiedzeniu komisji nie stanowi podstawy wymiaru świadczenia.

Sąd nie uwzględnił również żądania odwołującego aby do podstawy wymiaru kapitału początkowego zaliczyć kwotę 12 000 zł wypłaconą mu tytułem wynagrodzenia za projekt wynalazczy. Organ rentowy wskazał, iż w jego ocenie

decyzja o przyznaniu wynagrodzenia nie spełnia wymogów formalnych, jednak wątpliwości Sądu budził inny jej aspekt. Mianowicie w decyzji w sprawie wynagrodzenia za projekt wynalazczy (k. 69 tom I a.e.) jako jego autorów wskazano odwołującego oraz J. P.. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych stosuje się te same reguły dowodzenia jak w zwykłym procesie cywilnym. W szczególności zastosowanie mają art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. W myśl art. 6 kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2017 r. poz. 459) ciężar udowodnienia spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne. Odwołujący w toku niniejszego postępowania pomimo spoczywającym na nim ciężarze dowodów nie wykazał, iż otrzymał w całości wynagrodzenie za projekt wynalazczy. Zgromadzony materiał dowodowy tym samym nie był również wystarczający, aby zaliczyć odwołującemu jakąkolwiek część wynagrodzenia za projekt wynalazczy.

Z tych względów Sąd w pkt. 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 26 listopada 2015 roku, a w pkt 3 na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w pozostałej części odwołanie oddalił.

Jeśli idzie o obliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, to według tego przepisu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 ustawy emerytalnej przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. W myśl art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ustawy emerytalnej, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 963), z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W kontekście powyższej regulacji, brak było podstaw do kwestionowania przez wnioskodawcę wysokości emerytury przyznanej zaskarżoną decyzją z dnia 30 listopada 2015 roku i obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej poprzez wskazanie na niewłaściwe zewidencjonowanie środków z OFE na subkoncie. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych merytorycznych argumentów, które pozwalałyby na ustalenie, że środki przekazane z rachunku OFE nie zostały doliczone i w pełni ujęte w kwocie składek zaewidencjonowanych na jego koncie.

Mając na uwadze ustalenia Sądu w zakresie podstawy wymiaru kapitału początkowego Sąd w pkt. 2 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję z dnia 30 listopada 2015 roku, tak aby zmieniona kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego (poprzez pkt. 1 wyroku) została przyjęta przez organ rentowy do podstawy prawidłowego obliczenia wysokości świadczenia emerytalnego. Natomiast odnośnie kwestionowanego przez odwołującego rozliczenia środków z OFE na subkoncie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie od decyzji z dnia 30 listopada 2015 roku w tym zakresie oddalił.